

tományi egyesületekkel változatlanul szívélyes és eredményes a kapcsolatunk és kölcsönösen eleget teszünk a közgyűlésekre szóló meghívásoknak. Nemzetközi tevékenységünkben igen jelentősek a külföldi erdészeti egyesületek felkérésére szervezett szakmai tanulmányutak. Ez évben eddig Ausztriából, az NSZK-ból és Norvégiából érkezett csoportok 1247 vendégnapot töltöttek nálunk, és még két csoportot várunk 670 vendégnapal. Ez mintegy 25%-kal több mint a tavalyi forgalom. Ezenkívül svájci és finn csoportokat is fogadtunk, illetve fogadunk, de részükre csak szakmai programot szervezünk, mely bár kevesebb haszonnal jár, de jelentős erkölcsi elismerést hoz egyesületünknek.

Már kezdenek kialakulni a jövő évi tanulmányutak körvonalai. Az Észak-német Erdészeti Egyesület Buff úr vezetésével, az Alsó-szász Erdészeti Egyesület és egy osztrák csoport jelezte eddig utazási szándékát, mintegy 1150 vendégnapal. Reméljük, ez még növekedni fog. Köszönjük azok segítségét, akik ez évi csoportjainkat fogadták, kísérték és kérjük további segítségüket, közreműködésüket.

Bár nem szorosan a közgyűlés kérdése, de kikíváncozik belőlem. 50 éve az IUFRO-ülésem — mely, mint említettem, Budapesten volt — a nem túl sok előadó között sok volt a magyar előadó. Ez évben a szomszédos Jugoszláviában, Ljubljánában lesz a kongresszus, és az igen sok előadó között csak kettő a magyar. Gondolom, e két előadás — nem tartalmában, de mennyiségében — nem reprezentálja a magyar erdészet tudományos eredményeit. Tudom, a devizális gondok, a nyelvi nehézségek fennállnak, de, mert gondok vannak és az egyesületnek van lehetősége nemzetközi kapcsolatainak bővítésére, hazai eredményeink külföldi ismertetésére, élni kell vele és élni fogunk a lehetőségeinkkel.

Végül igen röviden a tagnyilvántartás számítógépre viteléről. Nehezen ment. Sajnos néhány helyi csoport igen megkésve (egyesek egyáltalán nem) küldte az alapbizonylatot, javítóbizonylatot. De most már késznek és elfogadható pontosságúnak tekinthetjük. Folyamatos kezelése már egyszerű. Az ősz folyamán — a költségvetések előkészítésével egybekötve — a gazdasági felelősökkel tartandó értekezleten értékeljük és ismertetjük a tagnyilvántartás folyamatos kezelését.

Beszámolóm utolsó szava a köszönet szava. Köszönetet mondok mindazon szerveknek, vállalatoknak, intézményeknek és személyeknek, amelyek és akik az elmúlt év során is támogatták egyesületünket és személyemet munkánkban. Köszönetet mondok egyesületünk tisztségviselőinek is, a tagságnak is a különböző formákban végzett, önzetlen társadalmi munkáért, melynek eredményeként elmondhatjuk: a vezetés új felállása, a nehézségek, hibák ellenére is, eredményes munkát végeztünk az elmúlt esztendőben.

DR. ÉBLI GYÖRGY

ELLENŐRZŐBIZOTTSÁGI JELENTÉS

Az egyesület munkáját a középtávú cselekvési program alapján összeállított éves munkaterv jól koordinálta. Az ide feivett feladatokat szinte maradéktalanul teljesítettük. A helyi csoportok, a központi szakosztályok, szakbizottságok munkája jól egymásra épült.

Az egyesületi elnökség és választmány az egész egyesület életére kiható napirendeket tárgyalt. Az újraválasztott elnökségi, választmányi tagok sajnos csak mintegy 65—70%-ban vettek részt a munkában. A távolmaradásoknak

különböző okai lehettek, összefügghettek az életkorral, a más irányú hivatali túlterheléssel is. Az utóbbi időben áttekintettük az egyesületi rendezvények látogatottságát is. A nagy helyi távolságok nehezítették a rendezvények sikerét, bár a gazdálkodó szervek vezetői anyagilag, technikailag minden esetben segítettek a helyi rendezvények sikerét. Elég sok a meg nem felelő előadóválasztás. Az érdeklődés így hullámzó.

A helyi csoportokban, azok munkájában is jelentkezik néhány általánosítható gond: az emberek megváltozott életritmusa, a területi széttagozottság, a második-harmadik gazdaság, párhuzamosság az egyesületi és vállalati munkában stb. A helyi csoportok kapcsolata az MTESZ más területi szerveivel jó, eredményes. A területi szervezetben az érdekképviselőt biztosított. A helyi csoportok takarékos pénzgazdálkodása érvényre jut, közvetlen nemzetközi kapcsolataik a szövetség előírásainak megfelelő. Szabálytalanságot sem az ellenőrzőbizottság, sem a szövetség területi ellenőrzései nem állapítottak meg.

A választmány által jóváhagyott, az 1985—1990. évekre vonatkozó irányelvek alapján kidolgoztuk az ellenőrzőbizottság középtávú feladattervét. Ennek alapján fokozottan figyelemmel kísérjük az egyesület működésének szabályszerűségét, jogszerűségét, az anyagi biztonságot, a vállalkozások indításának tapasztalatait, szabályszerűségét, a tagság érdekképviselőténak érvényre juttatását. Célszerűnek tartaná a bizottság, ha a középtávú cselekvési programban foglaltak félidős értékelését a vezetés, a közgyűlés elvégezné.

Bizottságunk rendszeresen részt vesz az egyesületi éves költségvetés összeállításában. Érvényre kellett és kell juttatnunk az eredményszemléletű gazdálkodást, a költségek megfelelő elkülönítését, érdekeltté kellett tenni az egész egyesületet a pénzdíjas rendezvények szervezésében, a külföldieknek devizáért szervezett tanulmányutak lebonyolításában.

Az elmúlt évi vezetőségválasztó közgyűlésen felleptünk a tagdíjfizetési morál romlása ellen, szóvá tettük és változtatást, tagdíjemelést sürgettünk azért, mert az egyéni tagdíjak nem fedezték az ennek ellenértéként adott, AZ ERDŐ c. lap előállítási költségeit. Az egyesület új vezetése magáévá tette ezeket az egyébként nem hálás feladatokat, és sokat tett a változtatás érdekében. Már 1985 IV. negyedében határozottan lépett fel a helyi csoportok titkárain keresztül az elmaradt tagdíjak beszedése érdekében. Így 1985-ben már ismét emelkedtek az egyéni tagdíjbefizetések — az 1984. évi 744 ezer Ft-os, ilyen jellegű bevétel 1985-ben már 980 ezer Ft-ra emelkedett.

A választmány több menetben foglalkozott az egyéni tagdíjak emelésének szükségességével, annak mértékével és a végrehajtás megvalósításával. A közgyűléstől kapott felhatalmazás alapján született elhatározás folytán ma 6000 Ft/hó egyéni jövedelem felett 360 Ft, az alatt 240 Ft az éves tagdíj. A nyugdíjasok és diákok által fizetendő összeg 72 Ft. A többség fegyelmezetten tudomásul vette az emelést és korrektül fizet. A tagság összetételét figyelembe véve így az elvárható éves egyéni tagdíj 1350 ezer Ft. Ha figyelembe vesszük, hogy a lap éves kiadási költsége több év átlagában már 1560 ezer Ft, könnyen belátható, hogy a tagdíjemelést indokolt volt, illetve látható, hogy még most sem fedezi az előállítási költséget. Két fontos kérdésünk van ezen a területen: a helyi csoportok titkárai tekintsék továbbra is szívügyüknek a tagdíjak beszedését, továbbá pontosan, határidőre jelentsék a taglétszámváltozást, hogy a példányszámot változtatni lehessen. Jelenleg 5641 tagot tartunk nyilván, a tagdíjváltozás után érdemi létszámváltozás nem történt.

Az 1985. évi egyesületi pénzgazdálkodás: bevételként elszámoltunk 5260 ezer Ft-ot (a tervezett összeg 84%-a), kiadásként 5081 ezer Ft-ot (a tervezett

összeg 73%-a). Az MTESZ, illetve annak országos elnöksége, az 1985. évi költségvetés teljesítését 1986. május 6-án elfogadta és a 179 ezer Ft eredményt jóváhagyta.

Igy egyesületünk a szövetség 34 tagegyesülete között továbbra is azon 13 egyesület közé tartozik, amely támogatás nélkül is eredményesen gazdálkodott. Az eredmény után egyesületünk 72,5 ezer Ft fejlesztési alap és 3,4 ezer Ft részesedési alap felhasználási lehetőséghez jutott.

Az előadott részletek alapján végül is megállapítható, hogy:

- az egyesület működése az alapszabályokban foglalt előírásoknak megfelelő,
- a pénz- és vagyongazdálkodása az előírtaknak megfelelő.
- az egyesületi fegyelem jó volt,
- az ellenőrzés munkájának végzését tagtársaink mindenütt és mindenkor segítették.

TÖRÖK LÁSZLÓ

ERDŐGAZDÁLKODÁS A NAGYKUNSAÉON

Soó Rezső akadémikus szerint az egész Alföld a tölgyesek öve, pusztai tölgyesek klímaterületébe tartozik, természetes képe az erdős sztyepp volt. A pusztai környezet termőhelyeit történelmi-kulturális tényezők: erdőirtások, lecsapolások teremtették meg. A mai puszta helyén egykor erdők, lápok, mocsarak terültek el.

A különböző oklevelek tanúsága szerint a középkorban az Alföld számos helyén erdők álltak. Egy 1368-as oklevélből kiténik, hogy egy *Töll* nevű erdőt — minden bizonnyal tölgy — Cegléd, Nagykőrös és Kecskemét helységek használták közösen. Vagy például a Hortobágy folyó mentén álló erdőket *Szilágyi Erzsébet* 1461-ben Debrecen városnak adományozta. *Dr. Csöre Pál* erdészettörténész véleménye szerint Szolnok megye területéről ugyan igen kevés adat áll rendelkezésre, mégis azt a következtetést kell megerősítve látnunk, hogy ez a terület volt a legfátlanabb vidéke az országnak. Ezt a megállapítást bizonyítja *Mahmud* török bég 1558. szeptember 15-én kiadott menlevele, amely szerint parancsára a debreceniek szabadon vágthatják a szolnoki vár építéséhez szükséges fát bárki erdejében. Feltehetően távolabbról kellett a faanyagot Szolnok részére leszállítaniuk.

A másfél évszázados török iga, az azt követő háborúk az alföldi erdők végleges pusztulásához vezettek. A XVII. századra az Alföld gyakorlatilag erdőtlenné, pusztasággá vált, noha a középkorban itt még virágzó erdőségekkel találkozhattunk. A leromlás és pusztasággá válás következményei mélyre hatóak és tartósak. Helyrehozásuk egészen napjainkig terjedő súlyos feladata nemcsak az alföldi erdőgazdaságok dolgozóinak, hanem — hittel hiszem — az egész magyar erdészársadalomnak is.

A tatárjárás után a kunok betelepítésével új társadalmi viszonyok jelentkeztek a Nagykunságban. Egy 1279-ben kiadott oklevél az adományozott birtokok között az erdőket is megemlíti. A XVII. században a török és krími tatár csapatok többször végigdúlták a Nagykunság falvait, úgyhogy azok tel-